

PLES 1988

S srečanja plesnih skupin

»Moj vtis je bil zelo prijeten. Prireditve je bila prisrčna. Vzgojni pomen plesne dejavnosti je nedvomno velik. Prav je, da se na tem delu. Prireditve je publiko potegnili za seboj, čutilo se je, da vsi nastopajoči delajo z veseljem. Ko bi se zavedeli, da mladi to potrebujejo – potrebujejo sprostitve in uveljavitev in prav je, da je to v okviru šol in društev«, je rekla Breda Bajuk ravnateljica Knjižnice Prežihov Voranc po prireditvi na Barju, na kateri je nastopilo 92 plesalcev in plesalk.

Težko bi bilo ugotoviti, katera skupina je najbolj ugažala, nedvomno je bil vsem najbolj všeč Ples podeželov, ki ga je pripravila Zorka Jurhar, kajti šest neuganih plesnih parov je znalo zaplesati skupaj poskočno in uglajeno, hkrati pa v solističnih točkah izvajati prave plesne vragolije – fantje so imeli – kot se za »dedce« spodobiti – na glavi klobuke in vsak komaj devet let. Izjemno nadarjena je mlada koreografka Andreja Trtnik, ki je s svojo skupino naštudiral zelo zahteven in ubran nastop. Zagotovilo, da bo ples del vzgojnega programa je

tudi nastop iz OŠ Ljubo Sercer Ig. X. SNOUB, kjer je mentorica Vilma Gmeiner in COS Horjul s Suzano Damijan in njenim zanimivim Poletjem.

Velika plesna ubranost, kultura gibanja in dolgoletno prizadevno delo z mentorico Romano Bassin pa omogoča plesni skupini iz OŠ Preserje, da nastopa suvereno z vsebinskimi in estetskimi poudarki.

Gostitelji prireditve – KUD Barje – so presenetili z množičnostjo, pa tudi solističnim nastopom. Njihova voditeljica Saša Petek je zagotovila, da se bo povezala z ZKOS v Kidričevi 5 in se udeležila plesnih seminarjev, kar bi seveda prišlo prav vsem. Duo, ki se izobražuje v Kazini, pa je zabaval z mojstrskim in hudomušnim nastopom. Kljub temu, da je bilo v dvorani kar nekaj predstavnikov vodstev šol je Breda Bajuk menila: »Tudi nastopajoči bi bili bolj zadovoljni, če bi bil njihov trud nagraden s polno dvorano; ko bi ljudje vedeli, kako prijetno razpoložen odhaja človek s take prireditve, bi prišli v večjem številu«.

Lutkarji to pot v Vnanjih Goricah

Dvorana KUD Vnanje Gorice je bila v sredo, 1. junija kar malce pretresna za vse številne otroke, ki so se zbrali tukaj, da se vsaj malce naučijo njihovih najljubših umetniških poslastic – lutk. Vsaj ducat razredov iz najrazličnejših šol naše občine se je nagnetlo tu v tem prenovljenem prostoru, pa živahno čebljalo, se prerivalo, presedalo, nato – po nekaj predstavljenih igrinah – pa ob skrbnem vodstvu svojih mentorjev ali učiteljev odstopilo prostor novim otrokom, ki so čakali zunaj na dežju.

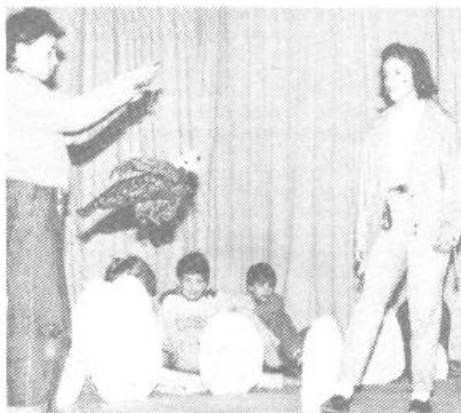
Ves ta mali živahni auditorij je imel to dopolnilno tu zares kaj videti: Najprej se je predstavila domača skupina OŠ Brezovica z delom »Robotek in otroci« – preprosto mladinsko igrino, kjer vrli roboti (otroci s kartonskimi škatlami na glavah in tartufovski urezanimi zelenimi, rdečimi in rjavimi oblikami) skrivaj pomagajo otrokom pri njihovem domačem delu.

Nič manj zanimiva, če ne še bolj, ni bila zatem igrina »Jajce«, ki jo je uprizorila lutkovna skupina OŠ 10. SNOUB Ljubljanske: Mala deklica si zaželi za prijatelja piščančka, a se ji želja nikakor noče uresničiti; iz orjaških naključnih stropornih jajc se zdaj izkoplje pajek, zdaj polž, pa želva, noj, črček, kača, orel, krokodil, paglavec in bogsigavci kaj se vse, le piščanec ne; šele čisto na koncu se ta prikaže iz svoje stroporne lupine.

V nadaljevanju so si nato (novi) otroci lahko ogledali še druge zanimive igrice: »Zajčkovo hišico« lutkovne skupine OŠ Krimski odred iz Preserja, pa igrino »Lakota je najboljši kuhar« lutkarjev OŠ Levstikove brigade iz Skofljice, »Lisico in kozico« in »Zlatega zajčka« skupine

iz OŠ Oskar Kovačič, »Pekarno miš maš« lutkarjev OŠ 1. Dolomitskega odreda Horjul in »Sinjemodrega Petra« OŠ Brezovica v režiji Stanke Grbec, ki je s svojo kombinirano izvedbo, predvsem pa vsebino še posebej vžgal pri mladem občinstvu.

»Sam se najraje igram šaljive igrice,« je bil poln volje

Tadej Muha, ki že šest let pridno sodeluje v lutkovni skupini OŠ Horjul. »Tudi 'Pekarna miš maš', s katero se tokrat predstavljamo, je kar v redu. Zdaj se nekaj menijo, da bi tudi po končani šoli še vzdrževali to naše lutkovno delo (večina horjulskih lutkarjev je namreč iz 8. r.), vendar pa bomo še videli, kako bo.«

V sklopu celotne prireditve, ki jo je spretno povezovala Jasna Škrinjar, je predsednik občinske ZKO Franc Malovrh podelil tudi posebna likovna priznanja vsem šolam, ki so nastopile (le-ta so narisali otroci OŠ Brezovica), posebna priznanja za svoje dolgoletne zasluge pa so prejeli mentorice Cvetka Velikonja, Lojzka Krasnik in Stanka Grbec.

B. VRHOVEC

Natečaj o prometu

Vsako leto sodeluje likovni krožek na natečaju o prometu. Tudi letos smo risali na to temo. Narisala sem predlog za nov prometni znak. Za to sem dobila knjigo, ki sem je bila zelo vesela. Dobili smo tudi priznanje. Nekaj dni po tem nas je presenetila še ena nagrada. Vsi, ki smo sodelovali, smo dobili ovojnice in v njih revijo Življenje in tehnika, urnik, priponko in sladkarije. Tega smo bili še najbolj veseli. Vedno bomo sodelovali pri takih natečajih.

Maja Zadnikar, 3.b
OŠ OSKAR KOVAČIČ

Polhov Gradec

Šli smo na ekskurzijo, ker se pogovarjamo o naši občini. Prvič smo se ustavili v Polhovem Gradcu. Tam je bil lep vodnjak. Zvedeli smo, da je bil na krajevni praznik odprt muzej na Starem gradu in odločili smo se, da si ga ogledamo. Pot je bila strma in vijugasta. Zgoraj smo imeli lep razgled na vasi in Polhograjske vrhove. Na kamniti mizi je bila vetrnica, da smo se lahko orientirali. Tovarišica Jožica Kovačič nam je razkazala muzej. O vsakem predmetu je imela veliko povedati in videli smo, da je veliko pomenijo. V muzeju so bili naboji in puške iz vojnih časov, denar iz 18. stoletja, obleke, slike iz NOB... Najzanimivejša je bila keltska priponka, stara približno 2300 let.

Ko smo si vse to ogledali, smo se podpisali v blok. Obisk tega muzeja mi bo ostal v lepem spominu.

Andrej Pečenko, 3.b
OŠ OSKAR KOVAČIČ

Hoja je prispevala za splav

Z velikim razumevanjem in dobro voljo se je kolektiv DO Hoja odzval pobudi, da prispeva material za izdelavo splava, ki ga bodo mladi letoviščarji z velikim veseljem uporabljali v Pacugu. Kar nekaj kubikov smrekovih desk raznih dimenzij je prispevala Hoja in s pomočjo vzgojiteljev ter skrbnika Filipa bo splav kmalu zarezal modre valove v pacuškem zalivu.

Najmlajši Vičani, pa tudi občinsko vodstvo Zveze prijateljev mladine so kolektivu Hoje in še posebej direktorju Albinu Metežu najpriščneje zahvaljuje!

IZ ROBA

O drugačni proslavi, knjigah in še kaj

20. maj, naš krajevni praznik smo letos na pobudo Centra za socialno delo Ljubljana Vič-Rudnik, praznovali nekoliko drugače, v delovnem in živahnem vzdušju.

V prazničnem programu so sodelovali otroci šol iz področja KS, člani KUD-a in predstavniki Kadetske šole iz Tacna, ki je leta 1982, skupno z KO ZB NOV, KO ZSMS in šolo prevzela pokroviteljstvo nad Spomenikom vstaje v Robu.

Nato pa se je pričelo resno delo. Učenci treh domačih šol, nekaj jih je bilo tudi iz Ljubljane in drugod, so se pod vodstvom svojih učiteljev in mentorjev Centra razdelili na posamezne skupine, ki so slikale, risale, kiparile, tkale, sodelovale v videodelavnici, za večje pa je bilo doživetje modeliranje in izpuščanje raket.

Člani KUD-a pa so pripravili razstavo knjig in jih tudi predstavili, mladi iz dramske sekcije pa so izvedli kratek odlomek iz pravljice mladinske igre.

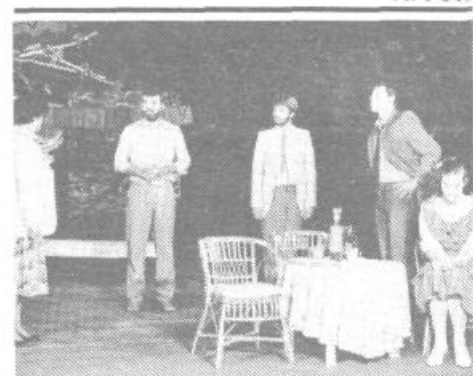
Kadeti iz Tacna so nastopili s službenimi psi in želi priznanje, v dresuro morajo vložiti veliko znanja, potrpežljivosti in ljubezni do živali, da jih pričujo raznovrstnim večinam.

Skratka, bil je zanimiv dan, za kar gre zahvala organizatorjem, upamo, da je v srcih otrok ostal lep spomin na prijeten dan v družbi sovrstnikov v Domu družbenih organizacij.

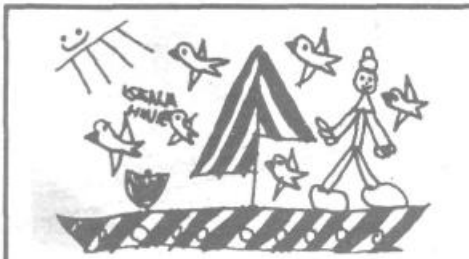
In za konec še nekaj o naši knjižnici, ki je

pričela delati leta 1972 in imela začetno zalogo 13 knjig, ki smo jih podedovali od mladinske organizacije iz leta 1947, zdaj pa jim imamo točno 1.000 izvodov in to lepih izbranih knjig, sodelujemo tudi s Potujočo knjižnico, želimo si le pridnih bralcev.

A. PUH

Posnetek je s predstave KUD Velike Lašče, ki je 28. maja uprizorilo dramo Art-hurja Müllerja »Vsi moji sinovi«. Sceno je postavil Štef Potočnik, režiral pa Andrej Perhaj.

akcija za pacug – račun za izgradnjo pacuga – 501-01-678-51542

Dinar za Pacug

- Odstopljeni avtorski honorarji NAŠE KOMUNE:
- MARJAN FRANKOVIČ 4.000 din
 - VESNA ČEČ 6.500 din
 - RAJKO NAJZER 20.000 din
 - VESNA ČEČ 5.000 din
 - OO RK LJUBLJANA VIČ-RUDNIK 6.000 din

- Prispevki pionirjev za jedilnico v Pacugu
- Osnovna šola TURJAK 24.000 din
 - OŠ FRANC LESKOŠEK-LUKA BIČEVJE 606.900 din
 - Zavod za slepo in slabovidno mlad. 10.000 din
 - OŠ PRIMOŽ TRUBAR Velike Lašče 67.010 din
 - OŠ VLADO MIKLAVC VRHOVIČ 217.875 din
 - OŠ POLHOV GRADEC 82.500 din
 - OŠ VELIKE LAŠČE – učenci 7. a 10.500 din
 - OŠ KRIMSKI ODRED PRESEK 100.000 din
 - OŠ 7. MAJA DOBROVA 171.000 din
 - OŠ VELIKE LAŠČE 18.2000 din
 - OŠ OSKAR KOVAČIČ 397.300 din
 - OŠ NOTRANJE GORICE 45.000 din

Nakazilo na žiro račun od občanov – SKUBIC VIKTOR, Rožna dolina, C. XIX 5.000 din